

Eldar BAXIŞ

**“OCAQ” kitabının müəllifi
Zori Balayana məktub**

O nədir yazmısan, Zori Balayan?
Kür-Araz deyirsən-kəkələyirsən.
Xırda budaqların üstə oturub
Böyük budaqları silkələyirsən.

Böyük budaqların böyük qolu var,
O qolun önündə qol dura bilməz.
Atandan, dədəndən, babandan soruş,
Hər adam hər daşı qaldıra bilməz.

Daş daşa söykərib, qaya qayaya,
Söz şeirə bu daşdan, qayadan gəlir,
Azar var, adamın öz azarını,
Azar var, toxumdan, mayadan gəlir.

Tamam unutmusan vaxtı, zamanı,
Bir də görmüsən ki, iş işdən keçib.
Bu azar tək sənin azarın deyil,
Bu azar hampadan, keşikdən keçib.

Nə isə,
Sənə bir qarmaq atıblar,
Nə isə,
Sənə bir yanaşan olub,
Yazıq Araz çayı nə vaxtdan axı
Erməni dilində danışan olub?

Suyun su dili var, adamın adam,
Tənək yaranıb ki, qora yaranıb.
Adamın ki dili suyun dilindən,
Küləyin dilindən sonra yaranıb.

Hələ biz doğulub dil açmamışdan,
Ayaq açmamışdan, qol açmamışdan,
Xetlər dənizlərə, Hunlar dağlara,
Şumerlər düzlərə yol açmamışdan

Ağaclar küləklə danışdırlar,
Arılar çiçəklə danışdırlar,
Durnalar lələklə danışdırlar,
Qartallar fələklə danışdırlar...

...O nədir yazmısan, Zori Balayan,
Kür-Araz deyirsən – kəkələyirsən.
Xırda budaqların üstə oturub
Böyük budaqları silkələyirsən.

Böyük budaqları silkələməklə
Könlün istəyəni ala bilməzsən.
Bircə qanadımı, bircə çöpümü,
Bircə yarpağımı sala bilməzsən.

Böyüyün dünyada böyük dərdi var,
Xırda gərək dura xırda yerində.
Dəniz gərək dura dəniz yerində,
Ada gərək dura ada yerində.

Dəniz qala-qala dənizliyində,
Adalar döyməyə döşünə gərək.
Heç vaxt qarışmaya xırda budaqlar
Böyük budaqların işinə gərək.

Böyük budaqların böyük işi var,
Bu dünya bu saat od içindədi,
Silah düzəldirlər silah dalınca,
Azot içindədi, yod içindədi.

Bu dünya bu saat hər həftəsinin,
Gününün, ayının dərđini çəkir,
Kökünün, soyunun dərđini çəkir,
Qışının, yayının dərđini çəkir,
Otunun, suyunun dərđini çəkir...

Dünya nə haydadı, sən nə haydasan,
A köhnə palazı sıriyan oğlan.
İrəvan dilində xoruzlanırsan,
Moskva dilində zarıyan oğlan.

Havayı axıtma göz yaşlarını,
Yaş görən adamlar yaşı tanıyır.
Moskva min ilin Moskvasıdır,
Səni də, məni də yaxşı tanıyır.

Sən Zori Balayan,
Mən Eldar Baxış,
Baxıram eləcə zoğallayırsan,
Keşiş zurna çalır, sən də keşişin
Qara zurnasını sığallayırsan,
Sığalla, sığalla – qara zurnalar,
Yastı balabanlar yatır sığala.

Deyəsən, bir azca qolun ağrıdı,
Allahın altında kərə yağ ola.
Günah məndədi ki, "Kiçiyim" – deyib,
Durub oynayıram hər havana mən,
Sevan söyləyirəm Göyçə gölünə,
Yerevan deyirəm İrəvana mən.

Qaxdan İrəvana, Qaxdan Qafana
Fındıq göndərirəm, qoz göndərirəm.
Mənim kəndlərim var, odun yandırır,
Sənin kəndlərinə qaz göndərirəm.

Hələ yüzdən biri, mindən biridi
Bu mənim dərđimin, mənim sərimin,
Samvel Azərbaycan xalq şairidir,
Ancaq adı yoxdu Əli Kərimin.

Bax bir ürəyim genişliyinə,
De, kimə lazımdı bu haray-həşir?..
Sənin ürəyinə bir ovuc torpaq,
Mənim ürəyimə dünya yerləşir.

O nədir yazmısan, Zori Balayan,
"Bala" da bizimdi,
"zor" da bizimdi.
Ölmək istəyirsən, gəl Qarabağa,
Kəfən də bizimdir, gor da bizimdir.

Ordan apararam öz kəndimizə,
Tutub apararam göyə çıxasan,
Ancaq qorxuram ki, gedəsən ora,
Mənim kəndimə də yiyə çıxasan.